

FORSKNING: Nattverd, humor, offentlig debatt om religion, fremmedfrykt og reinkarnasjon var blant temaene da KIFO (Institutt for kirke-, religions- og livssynsforskning), feiret sine første 25 år med studier av religion i samfunnet.

Tarjei Gilje ✉ tarjei.gilje@dagen.no 📷 tarjeigilje

Feiret 25 år med religionsforskning

Forskning på kirkelige spørsmål kan gi både overraskende og utfordrende svar. Som regel er ikke virkeligheten helt slik vi tror, og ofte kan både uttalelser, prosjekter og tiltak vise seg å ha andre virkninger enn de tilsiktede.

JUBILEUM

I forrige uke feiret KIFO, Institutt for kirke-, religions- og livssynsforskning sitt 25-årsjubileum. Det gjorde de med et tilbakeblikk på KIFOs egen historie, og dessuten med noen glimt fra den forskningen som har funnet sted. Glimtene kom fra ulike forskere, med tilknytning til KIFO i både nåtid og fortid.

Professor Pål Ketil Botvar ved Universitetet i Agder, som også er KIFO-forsker, fortalte om utviklingen i det religiøse Norge fra 1993 til 2018. Av de mange funnene han trakk frem, var at 10 prosent av vår tids kirkelig aktive tror på reinkarnasjon. Sånn var det ikke for 25 år siden. Det kan si noe om en redusert dogmatisk bevissthet.

En annen observasjon han trakk frem er at Norge er det eneste landet i Vest-Europa hvor kirkeaktive ikke er mer fremmedfiendtlige enn befolkningen for øvrig. Holdninger som «vi har nok innvandrere» er mer fremtredende hos andre grupper enn de kirkeaktive. Botvar knyttet dette til hvilke holdninger som har blitt formidlet fra den norske kirkelige ledelsen.

RELIGION OG HUMOR

KIFO-forsker Ann Kristin Gresaker presenterte et prosjekt om religion i humoren og humor i religionen, og viste til en undersøkelse av hva nordmenn synes det er vanskelig å spøke med. Her står 22. juli, Holocaust og funksjonshemmede høyt på listen. Religion følger lenger nede. Nordmenn synes det er vanskeligere å spøke om jøder og muslimer enn om kristne. Prester kom nederst på listen. Dette føyer seg inn i en tradisjon som den nå pensjonerte, men stadig aktive, forskeren Pål Repstad har beskjeftiget seg med i en studie av Rolv Wesenlunds «feriebiskop Kjartan Fjertnes» på 1960-tallet via KLMs prestesketsjer på 1980-tallet til Bjarte Tjøstheim i serien «Presten» på NRK i våre dager. Repstad kommenterte

KIFO: Professor Pål Repstad ved Universitetet i Agder var en av dem som bidro under KIFOs 25-årsjubileum.

hvordan Wesenlunds presteskikkelse var opptatt av å være folkelig, uten helt å lykkes.

Teologiprofessor Hallgeir Elstad ved Universitetet i Oslo supplerte med noen betraktninger om at folketradisjonen har lite godt å si om presten. Men, påpekte han, kvinnelige prester fremstrå både mersympatiske, mindre selvopptatte og mindre pompøse enn menn. «Jevnt over tror jeg de er det også», kommenterte han. Elstad omtalte Bjarte Tjøstheim som «statusfallets prest», som en

som har mistet sin samfunnsrolle, men som kan bety noe for enkeltmennesker. Han må påvirke gjennom sin person, ikke gjennom sin status.

NATTVERDFALL

KIFO-forskeren Olaf Agedal tok utgangspunkt i at det i år er 25 år siden barn fikk adgang til nattverdbordet i Den norske kirke. Han satte denne endringen i en historisk sammenheng, og begynte med henvisning til det store nattverdfallet som fant sted da

den lovfestede nattverdplikten falt bort på slutten av 1800-tallet. Han fortalte om forkynnelsen som advarte mot altergang for «uverdige», og konstaterte at nattverden etter dette i stor grad hadde blitt et sakrament for de få. Dette nattverdfallet kom til å prege det religiøse Norge i 100 år, sa Agedal. Mens dåpen har holdt stand som folkelig ritual, kan man ikke si det samme om nattverden. Men de siste tiårene har det skjedd noe. Nå er barnenattverd vanlig i 9 av 10 norske menigheter.

Agedal beskrev hvordan dette undergraver oppfatningen av nattverd som bekjenneshandling, konstaterte at det gamle skjellsordet «vanealtergang» ikke lenger er i bruk som skjellsord. Mens man før opererte med indre tro som betingelse for å delta ved nattverdbordet, blir nattverden nå forstått som en måte å tro på, som en trospraksis i seg selv. Formelt sett heter det i Den norske kirke at alle døpte kan ta del i nattverden. Men med barnenattverd